



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 658

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 468 din 28 iunie 2016 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 50/2016 privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților	2–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
18. — Ordonanță privind amenajarea spațiului maritim	6–8
21. — Ordonanță pentru prorogarea unor termene prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național	9
22. — Ordonanță pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată.....	9–10
23. — Ordonanță privind înființarea Institutului Național de Administrație	11–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
581. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind înființarea unui centru terapeutic pentru femei în cadrul Penitenciarului Gherla, realizat prin Programul RO23 „Servicii corecționale, inclusiv sancțiuni nonprivative de libertate”, finanțat de Mecanismului financiar norvegian 2009—2014	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 468

din 28 iunie 2016

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 50/2016 privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 50/2016 privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților, sesizare formulată de domnul Valeriu-Ștefan Zgonea în calitate de președinte al Camerei Deputaților.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.605 din 14 iunie 2016 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.118L/2016.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se apreciază, în primul rând, că aceasta este admisibilă, autorul acesteia având calitate procesuală, întrucât sesizarea instanței constituționale constituie unica posibilitate procedurală pe care o are președintele Camerei Deputaților de a contesta o hotărâre a plenului Camerei Deputaților care privește funcția sa, așa cum este hotărârea ce face obiectul prezentei sesizări de neconstituționalitate. Tot în ceea ce privește admisibilitatea sesizării se arată că hotărârea plenului Camerei Deputaților intră sub incidența art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

4. Pe fondul sesizării de neconstituționalitate se susține că hotărârea atacată este neconstituțională pentru că a fost adoptată prin aplicarea unor prevederi legale și regulamentare neconstituționale, respectiv art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 și art. 21 alin. (4) lit. d) din Regulamentul Camerei Deputaților, drept care critica de neconstituționalitate formulată va privi soluția normativă consacrată în cele două acte.

5. Neconstituționalitatea art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 se datorează, în opinia autorului sesizării, redactării defectuoase, neclare și imprecise, de natură să afecteze accesibilitatea și previzibilitatea constrângerii și să genereze instabilitate, contrar principiului securității raporturilor juridice. Sintagma „oricărei funcții obținute prin susținere politică” cuprinsă în textul legal anterferit are o formulare vagă și imprecisă, întrucât permite interpretarea conform căreia funcția de președinte al Camerei ar fi obținută de la partidul sau formațiunea politică ce oferă susținerea politică, iar nu de la plenul Camerei Deputaților, care se exprimă prin vot, cu

respectarea cvorumului și majorității de vot prevăzute de art. 67 și art. 76 alin. (2) din Constituție.

6. Se arată că *susținerea politică* rezidă în propunerea persoanei pentru obținerea funcției și oferă exclusiv vocația la dobândirea acesteia, dar ceea ce duce la dobândirea funcției este manifestarea *sprijinului politic* al majorității exprimată prin vot în plenul Camerei Deputaților. Este o funcție obținută prin votul neimperativ al deputaților grație propunerii făcute de un grup parlamentar cu respectarea principiului configurației politice, conform art. 64 alin. (5) din Constituție, iar nu prin susținere politică. Susținerea politică este un intermediar, și nu sursa funcției. În continuare se arată că sintagma „*susținere politică*” este vagă, întrucât nu se poate cunoaște dacă ea se referă la propunerea pentru o funcție sau alta făcută de un grup parlamentar sau are în vedere și alte forme de susținere politică, spre exemplu, a declarațiilor politice de sprijinire a ideilor, programelor sau propunerilor politice ale unei persoane.

7. Instituirea încetării de drept a mandatului ca urmare a pierderii sprijinului politic nu distinge între funcția de președinte al Camerei Deputaților și alte funcții din Biroul permanent. Or, între aceste funcții există deosebiri, subliniate și prin deciziile Curții Constituționale nr. 601 și nr. 602 din 14 noiembrie 2005 și nr. 1.631 din 20 decembrie 2011. De altfel, și sintagma „*pierderea sprijinului politic*” este vagă și imprecisă, nefiind clar nici subiectul al cărui sprijin politic se pierde și nici forma în care se manifestă această pierdere. Nu este clar dacă această sintagmă se referă la situația excluderii din partid sau la alte forme de pierdere a sprijinului politic în condițiile în care, în opinia autorului sesizării, încetarea de drept a mandatului ca urmare a pierderii sprijinului politic nu poate avea loc decât prin adoptarea, în plenul suveran al Camerei, prin vot neimperativ, a hotărârii prin care se revocă, în sens de sancțiune politică, membrul Biroului permanent. În acest sens este invocată Decizia nr. 602 din 14 noiembrie 2005, precizându-se faptul că legiuitorul a adăugat la Constituție atât timp cât aceasta nu prevede instituția încetării de drept, ci doar pe cea a revocării.

8. Se arată că raporturile dintre grupul parlamentar, structură neobligatorie, sau partidul politic, pe de o parte, și membrul său, pe de altă parte, nu pot afecta funcțiile electiv pe care le exercită respectivul membru, întrucât ele au fost obținute prin votul suveran neimperativ al plenului Camerei, același plen rămânând suveran în a hotărâri cu privire la încetarea calității de titular al respectivei persoane la propunerea grupului parlamentar care a propus inițial persoana pentru obținerea funcției respective. În caz contrar, o calitate obținută prin exprimarea votului neimperativ al membrilor Camerei Deputaților, aflați în serviciul poporului, sursă a suveranității legislative a Parlamentului, încetează de drept, așadar, automat,

ca urmare a unei sancțiuni aplicate — chiar subiectiv — de un partid politic (a se vedea Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013), persoană juridică ce nu este titular de suveranitate, ceea ce echivalează cu lipsirea de efecte juridice a votului neimperativ exprimat de plenul Camerei Deputaților. Într-o atare situație, deputații — spre deosebire de revocarea ca sancțiune politică — nu pot decât să ia act de încetarea de drept, votul lor neavând caracter decizional. De aceea, sintagma „*încetează de drept*” încalcă dreptul suveran al plenului Camerei Deputaților de a aprecia dacă sancționează sau nu cu revocarea pe cel care a pierdut susținerea politică din partea grupului parlamentar și, în consecință, este neconstituțională.

9. Prin urmare, se arată că singura ipoteză de încetare a mandatului înainte de termen este prin revocare, iar în privința revocării ca sancțiune politică trebuie inițiată o propunere de revocare — expresia „*manifestării retragerii sprijinului politic*” —, votul în plen fiind o concretizare a pierderii sprijinului politic al Camerei.

10. Cu privire la neconstituționalitatea art. 21 alin. (4) lit. d) din Regulament se reiterează cele anterior redată, subliniindu-se că acest text regulamentar este sursă de incertitudine juridică și că nu poate să trimită la un text legal neconstituțional în sine. Se mai arată că Parlamentul trebuie să aplice direct Constituția atunci când este pus în situația de a aplica prevederi legale care, deși nu au fost constatate ca fiind neconstituționale, cuprind, totuși, soluții legislative neconstituționale.

11. Cu privire la neconstituționalitatea hotărârii contestate, autorul sesizării face referire la faptul că a fost adoptată în temeiul unor prevederi legale și regulamentare și că, pentru aceleași considerente, încalcă aceleași prevederi constituționale.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui interimar al Camerei Deputaților pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților.

13. Secretarul general al Camerei Deputaților a transmis, prin Adresa nr. 2/4.338 din 17 iunie 2016, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

14. În punctul de vedere prezentat se ridică problema admisibilității sesizării de neconstituționalitate, „având în vedere lipsa calității subiectului sesizării”, întrucât la data de 13 iunie 2016 domnul deputat Valeriu-Ștefan Zgonea nu mai deținea funcția de președinte al Camerei Deputaților.

15. Pe fond se fac referiri extinse la deciziile nr. 1.630 și nr. 1.631 din 20 decembrie 2011. De asemenea se precizează că sintagma „*pierderea sprijinului politic*” este clară și are în vedere și ipoteza excluderii din partidul politic. Se arată că, în temeiul autonomiei parlamentare, Camera Deputaților este suverană în a adopta măsurile pe care le consideră necesare și oportune pentru buna organizare și funcționare a sa, inclusiv cele privind constituirea și alegerea structurilor sale de conducere și de lucru; astfel, Camerele sunt libere să hotărască asupra structurii de conducere și asupra modului de organizare și funcționare.

16. Cu privire la procedura urmată pentru adoptarea hotărârii contestate se arată că în ședința din 13 iunie 2016 a Camerei Deputaților a fost depusă informarea grupului parlamentar al

Partidului Social Democrat privind constatarea încetării de drept a calității de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al domnului Valeriu-Ștefan Zgonea, a fost prezentat punctul de vedere al Comisiei permanente a Camerei Deputaților și Senatului privind statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului referitor la solicitarea grupului parlamentar al Partidului Social Democrat din Camera Deputaților cu privire la dispozițiile art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 și, ulterior, a fost dezbătut și adoptat proiectul de hotărâre privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților.

17. La termenul de judecată din data de 21 iunie 2016, Curtea a constatat, din oficiu, că, potrivit art. 28 și art. 52 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cauza nu este în stare de judecată și a amânat dezbaterile pentru data de 28 iunie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile regulamentare criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

19. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului nr. 50/2016 privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016, care are următorul cuprins:

„Având în vedere informarea liderului Grupului parlamentar al P.S.D., punctul de vedere al Comisiei permanente a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și că în ședința din data de 13 iunie 2016 președintele de ședință a Camerei Deputaților a luat act de încetarea de drept a calității de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților a domnului deputat Valeriu-Ștefan Zgonea și rezultatul votului exprimat de deputați asupra Proiectului de Hotărâre privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. d) și art. 28 alin. (4¹) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților declară vacantă funcția de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților, începând cu data de 13 iunie 2016.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 iunie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

20. Prevederile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, respectiv obligativitatea respectării Constituției și a cerințelor de calitate a legii, art. 2 privind suveranitatea, art. 8 alin. (2) privind partidele politice, art. 40 privind dreptul de asociere, art. 64 alin. (2) privind alegerea și revocarea membrilor Biroului permanent, art. 69 privind mandatul reprezentativ și art. 70 alin. (2) privind cazurile de încetare a mandatului de deputat sau senator, după caz.

21. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că sesizarea Curții Constituționale a fost realizată cu îndeplinirea condițiilor procedurale prevăzute de Legea nr. 47/1992, întrucât în ziua sesizării, și anume 13 iunie 2016 (înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 1/2.844/VZ), autorul acesteia deținea calitatea de președinte al Camerei Deputaților, calitate care îi permitea să sesizeze Curtea Constituțională cu privire la constituționalitatea unei hotărâri adoptate de plenul Camerei Deputaților.

22. Curtea reține cu privire la problema de admisibilitate ridicată de prezenta sesizare că aceasta are în vedere faptul că hotărârea atacată este chiar hotărârea prin care se constată vacanța funcției de președinte al Camerei Deputaților. Într-o situație similară, respectiv atunci când a analizat sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 53/2011 privind constatarea încetării de drept a statutului de membru al Biroului permanent și președinte al Senatului a domnului senator Mircea-Dan Geoană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 23 noiembrie 2011, sesizare depusă tot în ziua adoptării hotărârii, respectiv 23 noiembrie 2011, Curtea a constatat că „autorul sesizării are calitate procesuală în cauză, întrucât sesizarea Curții Constituționale reprezintă unica posibilitate procedurală pe care o are președintele Senatului de a contesta o hotărâre a Plenului Senatului care privește funcția sa; în aceste condiții, a reține lipsa calității procesuale de a contesta această hotărâre ar reprezenta o încălcare a liberului acces la justiție, consacrat de art. 21 din Constituția României, în plus, astfel cum rezultă din dosarul cauzei, sesizarea a fost formulată în aceeași zi în care a fost adoptată și apoi publicată hotărârea contestată” [Decizia nr. 1.630 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 2 februarie 2012]. Drept care Curtea *mutatis mutandis* constată că și în prezenta cauză sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării sub aspectul titularului dreptului de sesizare.

23. O altă problemă care se ridică este aceea că întreaga critică de neconstituționalitate este întemeiată pe neconstituționalitatea art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, și art. 21 alin. (4) lit. d) din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2016 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, texte normative care au stat la baza hotărârii contestate. Practic, se dorește constatarea neconstituționalității acestora și, pe cale de consecință, neconstituționalitatea hotărârii pronunțate în temeiul acestora.

24. Cu privire la invocarea neconstituționalității unei legi în cadrul acestei atribuții a Curții Constituționale, Curtea a statuat, în jurisprudența sa [Decizia nr. 1.630 din 20 decembrie 2011], că se pune, înainte de toate, o problemă de principiu, și anume aceea a admisibilității unei astfel de cereri. Curtea a constatat că o atare cerere este admisibilă, „întrucât nu privește o excepție de neconstituționalitate în sensul art. 29—31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, caz în care ar fi trebuit să respecte regulile procedurale specifice, ci constituie o contestare, în raport cu dispozițiile constituționale, a însuși temeiului de drept pe care s-a fundamentat emiterea actului (hotărârea Plenului Senatului) a cărei neconstituționalitate se invocă. Se observă în acest sens că autorul sesizării nu are nicio altă cale procedurală de a invoca neconstituționalitatea textului sau textelor din lege sau Regulamentul Senatului pe care se fundamentează hotărârea contestată, astfel încât o eventuală respingere ca inadmisibilă a cererii sale ar constitui o încălcare a liberului acces la justiția constituțională”.

25. Așadar, este admisibil controlul de constituționalitate a Legii nr. 96/2006 în cadrul exercitării atribuțiunii Curții Constituționale prevăzute de art. 146 lit. l) din Constituție și art. 27 din Legea nr. 47/1992, esențial pentru Curte fiind faptul că autorul sesizării nu avea altă cale să conteste neconstituționalitatea legii respective. În consecință, este inadmisibil controlul de constituționalitate al art. 21 alin. (4) lit. d) din Regulament pe calea unei sesizări întemeiate pe art. 146 lit. l) din Constituție și art. 27 din Legea nr. 47/1992, întrucât președintele Camerei Deputaților are la îndemână procedura reglementată de art. 146 lit. c) din Constituție, procedură de care, de altfel, a și uzat, formându-se, în acest sens, Dosarul nr. 1.100C/2016, dosar în care a fost pronunțată Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016*).

26. Cu privire la constituționalitatea art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006, care prevede că „*Pierderea sprijinului politic de către deputat sau senator atrage de drept încetarea calității de titular al oricărei funcții obținute prin susținere politică*”, Curtea constată că problematica încetării mandatului președintelui unei Camere a Parlamentului, în speță, a Senatului, ca urmare a retragerii sprijinului politic al grupului parlamentar care l-a propus a mai fost analizată de Curtea Constituțională. Curtea, prin Decizia nr. 1.630 din 20 decembrie 2011, a statuat că o asemenea critică de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât motivarea autorului sesizării pornește de la o premisă eronată, respectiv de la o greșită interpretare și aplicare a celor reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, cu privire la semnificația art. 64 din Constituție. Prin decizia menționată, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, că, „având în vedere că textul constituțional nu stabilește alte distincții decât cele cuprinse în art. 64, revocarea unui membru al Biroului permanent înainte de expirarea mandatului se poate hotărî fie ca sancțiune juridică pentru încălcări grave ale ordinii de drept, fie pentru considerente independente de vinovăția acestuia în exercitarea atribuțiilor, cum ar fi pierderea sprijinului politic al grupului parlamentar care l-a propus”. Or, „ipoteza analizată de Curte în considerentele acestei decizii și textele din

*) Nerepublicată încă până la data pronunțării prezentei decizii.

Regulamentul Senatului cu privire la care aceasta s-a pronunțat privesc însă revocarea unui membru al Biroului permanent al Senatului (președintele Senatului) cu titlu de sancțiune juridică, pentru încălcarea Constituției sau a regulamentelor parlamentare, la cererea altui grup parlamentar decât cel care l-a propus, iar nu ipoteza revocării ca urmare a retragerii sprijinului politic. Raționamentele desprinse din decizia menționată, pe care autorul sesizării încearcă să le aplice fără distincție în cauza de față, nu sunt aplicabile acestei din urmă situații, care se cantonează în sfera raporturilor dintre președintele Senatului, grupul parlamentar care l-a propus și partidul din care acesta făcea parte. Ideea de neutralitate politică a președintelui Senatului — exprimată de Curte în considerentele Deciziei nr. 601/2005 — se referă la atribuțiile specifice funcției respective și nu poate fi interpretată ca având semnificația unei independențe față de partidul politic al cărui membru este președintele Senatului, calitate în considerarea căreia, de altfel, a fost ales în această funcție. Prin urmare, excluderea sa din partid nu poate rămâne fără consecințe juridice în ceea ce privește funcția dobândită, funcție eminentamente politică. Aceste consecințe juridice sunt prevăzute de art. 33 din Legea nr. 96/2006 și constau în încetarea de drept a statutului de membru al Biroului permanent sau de titular al oricărei funcții obținute prin susținere politică”.

27. Astfel fiind, Curtea nu a putut reține susținerea autorului sesizării în sensul că excluderea din partid nu echivalează cu retragerea sprijinului politic, motivată prin aceea că, în Parlament, senatorii și deputații nu sunt organizați pe partide, ci în grupuri parlamentare constituite pe criterii de afinitate, care nu au în vedere exclusiv criteriul politic.

28. Curtea reține că obiectul hotărârii care a fost supus controlului de constituționalitate este „constatarea încetării de drept statutului de membru al Biroului permanent și președinte al Senatului” spre deosebire de obiectul hotărârii din cauza de față, respectiv „vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților”. Dacă în primul caz, după constatarea încetării de drept nu s-a mai adoptat o hotărâre de vacantare a funcției, în cel de-al doilea caz s-a adoptat o hotărâre de vacantare a

funcției, fără a se adopta una de constatare a încetării de drept a mandatului. Însă, ambele hotărâri exprimă aceeași realitate juridică, respectiv încetarea de drept a mandatului ca urmare a retragerii sprijinului politic. Chiar dacă în mod firesc mai întâi trebuie constatată încetarea de drept a mandatului și, ulterior, vacanța funcției, se constată că în niciuna dintre situații nu s-a procedat astfel. Rezultă că aceste aspecte sunt unele de procedură, însă esența fondului problemei este aceeași. Așadar, având în vedere similitudinea existentă între cele două situații, rezultă că, de principiu, considerentele și soluția cuprinsă în decizia anterior menționată sunt valabile *mutatis mutandis* și în această cauză.

29. Curtea constată că prin Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, a constatat ca fiind constituțională opțiunea exprimată prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2016 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016 — hotărâre care, din punct de vedere normativ, a stat la baza Hotărârii nr. 50/2016 — în sensul că pierderea calității de membru al grupului parlamentar și retragerea sprijinului politic reprezintă motive de încetare de drept a mandatului, rezultate din necesitatea respectării principiului configurației politice. Prin urmare, neexprimând o sancțiune juridică, aceste motive nu vizează art. 64 alin. (2) teza a patra din Constituție, ci art. 64 alin. (5) din Constituție. Drept care Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 1, 2 și 4 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2016.

30. Având în vedere faptul că actele normative care au stat la baza Hotărârii Camerei Deputaților nr. 50/2016, respectiv art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 și art. 1 pct. 1, 2 și 4 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2016, sunt constituționale, precum și caracterul identic al criticilor de neconstituționalitate care vizează Hotărârea Camerei Deputaților nr. 50/2016, Curtea urmează să respingă, ca neîntemeiată, sesizarea formulată și să constate că Hotărârea Camerei Deputaților nr. 50/2016 este constituțională în raport cu criticile formulate.

31. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată și constată că Hotărârea Camerei Deputaților nr. 50/2016 privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților este constituțională în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind amenajarea spațiului maritim

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 123/2016 privind abilitatea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Prevederi generale și definiții

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță stabilește cadrul normativ pentru amenajarea spațiului maritim, urmărind promovarea creșterii durabile a economiilor maritime, a dezvoltării durabile a zonelor marine și a utilizării durabile a resurselor marine.

(2) Prezenta ordonanță nu se aplică activităților al căror obiectiv unic îl reprezintă apărarea sau securitatea națională.

(3) Prezenta ordonanță nu se aplică activităților de amenajare a teritoriului și de urbanism, așa cum sunt reglementate de Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii utilizați au următorul înțeles:

a) *amenajarea spațiului maritim* — activitatea care constă în procesul de analiză, planificare și organizare a activităților umane din apele marine, cu scopul de a îndeplini obiective ecologice, economice, sociale și de siguranță, reprezentând o dimensiune a politicii maritime integrate de interes pentru România. Această activitate transsectorială permite autorităților administrației publice competente și părților interesate să utilizeze o abordare coordonată, integrată și transfrontalieră în promovarea dezvoltării și creșterii durabile a economiilor maritime și ciere;

b) *ape marine* — apele marine așa cum sunt definite la art. 3 pct. 1 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2010 privind stabilirea strategiei pentru mediul marin, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2011, cu modificările ulterioare;

c) *autorități competente* — autoritatea competentă pentru elaborarea și monitorizarea implementării planului de amenajare a spațiului maritim, respectiv Comitetul de amenajare a spațiului maritim, cu atribuții în elaborarea și monitorizarea implementării planului de amenajare a spațiului maritim, și autoritățile administrației publice competente pentru implementarea planului de amenajare a spațiului maritim;

d) *planul de amenajare a spațiului maritim* — documentul de planificare strategică, cu caracter director și de reglementare, prin care se identifică distribuția spațială și temporală a activităților și utilizărilor actuale și viitoare în apele marine și prin care se stabilește cadrul general de dezvoltare durabilă și integrată a diferitelor sectoare în apele marine;

e) *politică maritimă integrată* — politica Uniunii Europene care are ca scop promovarea unui proces decizional coordonat și coerent pentru maximizarea dezvoltării durabile, creșterii economice și coeziunii sociale a statelor membre, în special în ceea ce privește regiunile costiere, insulare și ultraperiferice din Uniunea Europeană, precum și sectoarele maritime, prin politici coerente privind domeniul maritim și printr-o cooperare internațională relevantă;

f) *regiune marină* — regiunea marină așa cum este definită la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2011, cu modificările ulterioare;

g) *spațiul maritim* — apele marine în care statul român își exercită autoritatea și în care implementează politicile de amenajare a spațiului maritim.

CAPITOLUL II

Obiectivele activității de amenajare a spațiului maritim

Art. 3. — (1) Activitatea de amenajare a spațiului maritim urmărește să contribuie la îndeplinirea obiectivelor prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) În elaborarea planului de amenajare a spațiului maritim se ține cont de particularitățile regiunilor marine, de activitățile și utilizările relevante actuale și viitoare și de impactul acestora asupra mediului și a resurselor naturale, precum și de interacțiunile dintre uscat și mare.

Art. 4. — (1) În elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim, autoritățile competente țin seama de interdependența aspectelor economice, sociale și de mediu, precum și ale siguranței navigației, pentru a sprijini dezvoltarea și creșterea durabilă a sectorului maritim, aplicând o abordare ecosistemică, și pentru a promova coexistența activităților și utilizărilor relevante.

(2) Prin planul de amenajare a spațiului maritim, autoritățile competente urmăresc să contribuie la dezvoltarea durabilă a sectoarelor energetice pe mare, a transportului maritim, a sectorului de pescuit și de acvacultură, precum și la conservarea, protecția și îmbunătățirea mediului, inclusiv la creșterea rezistenței acestuia la impactul schimbărilor climatice. Printre obiectivele urmărite se pot număra promovarea turismului durabil și extracția durabilă a materiilor prime.

(3) Planurile de amenajare a spațiului maritim contribuie la consolidarea cooperării dintre autoritățile administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale, prin elaborarea unei viziuni strategice și a unui management integrat.

CAPITOLUL III

Elaborarea planului de amenajare a spațiului maritim

Art. 5. — Planul de amenajare a spațiului maritim se aprobă prin lege organică, intră în vigoare cel târziu la data de 31 martie 2021 și se revizuieste cel puțin o dată la 10 ani.

Art. 6. — (1) Planul de amenajare a spațiului maritim se elaborează în conformitate cu Metodologia de elaborare a planurilor de amenajare a spațiului maritim, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, potrivit art. 14 alin. (3) din prezenta ordonanță.

(2) În elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim se ține cont de următoarele:

a) interacțiunea dintre uscat și mare;

b) aspectele economice, sociale și de mediu, precum și de aspectele de siguranță, inclusiv aspecte de siguranță a navigației;

c) promovarea coerenței ca urmare a interdependenței dintre amenajarea spațiului maritim, amenajarea teritoriului, urbanism și managementul integrat al zonelor costiere;

d) implicarea părților interesate, a autorităților administrației publice și a publicului vizat, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe;

e) utilizarea celor mai relevante și recente date disponibile, în conformitate cu prevederile art. 9;

f) asigurarea cooperării transfrontaliere între statele membre care se învecinează cu aceleași ape marine în scopul asigurării că planurile de amenajare a spațiului maritim sunt coerente și coordonate în întreaga regiune marină vizată, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe;

g) autoritățile române competente depun eforturi pentru a coopera, pe cât posibil, cu autoritățile competente din țările terțe, cu privire la acțiunile lor referitoare la amenajarea spațiului maritim în regiunile marine relevante, în conformitate cu legislația și convențiile internaționale la care acestea sunt parte;

h) activitatea hidrografică maritimă;

i) activitatea de monitorizare — alarmare la hazarde natural marine.

Art. 7. — (1) Planul de amenajare a spațiului maritim identifică distribuția spațială și temporală a activităților și utilizărilor actuale și viitoare în apele marine, cu scopul de a contribui la obiectivele prevăzute la art. 4.

(2) Planul de amenajare a spațiului maritim are caracter director și de reglementare, integrând, fără a se limita la acestea, următoarele activități, utilizări și domenii:

a) zonele de acvacultură;

b) zonele de pescuit;

c) instalațiile și infrastructurile pentru explorarea țiteiului, a gazelor și a altor surse de energie, a resurselor minerale, precum și pentru producția de energie din surse regenerabile;

d) rutele de transport maritim și fluxurile de trafic;

e) zonele de exerciții și antrenamente militare;

f) ariile naturale protejate din rețeaua națională;

g) zonele de extracție a materiilor prime;

h) cercetarea științifică, inclusiv instalațiile și infrastructurile de cercetare științifică și monitorizare a mediului marin;

i) traseele cablurilor și ale conductelor submarine, precum și zonele de siguranță și protecție ale acestora;

j) activitățile turistice;

k) patrimoniul cultural subacvatic;

l) măsuri de protecție costieră împotriva eroziunii;

m) planuri de intervenție în caz de poluări accidentale sau în cazul producerii unui hazard natural marin cu risc pentru zona costieră;

n) zonele în care există infrastructuri portuare și hidrotehnice.

CAPITOLUL IV

Informarea și consultarea părților interesate și cooperarea cu statele membre

Art. 8. — (1) În elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim se asigură consultarea și implicarea părților interesate, a autorităților administrației publice competente și a publicului vizat, prin informarea acestora încă din stadiul elaborării proiectului planului de amenajare a spațiului maritim, respectiv a proiectului de revizuire a planului de amenajare a spațiului maritim.

(2) După data intrării în vigoare a planului de amenajare a spațiului maritim, părțile interesate, autoritățile administrației publice și publicul vizat au acces la toate informațiile cuprinse în acesta.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) următoarele categorii de informații:

a) informațiile din domeniul apărării, securității naționale și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii.

Art. 9. — (1) În elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim, autoritățile competente utilizează date oficiale disponibile privind mediul, date sociale și datele economice colectate și gestionate de autoritățile competente, precum și alte date și informații relevante privind apele marine.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), autoritățile competente utilizează documente oficiale și instrumente relevante, inclusiv pe cele deja disponibile în cadrul politicii maritime integrate, Infrastructura națională pentru informații spațiale în România, constituită în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, republicată.

Art. 10. — (1) În elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim, autoritățile române competente cooperează cu autoritățile competente din statele membre care se învecinează cu aceleași ape marine, în vederea asigurării coerenței și coordonării planurilor de amenajare a spațiilor maritime în întreaga regiune marină vizată.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) se va ține cont de prevederile tratatelor la care România este parte.

Art. 11. — În elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim, autoritățile competente depun eforturi pentru a coopera, pe cât posibil, cu autoritățile competente din statele terțe, cu privire la acțiunile lor referitoare la amenajarea spațiului maritim în regiunile marine relevante, cu respectarea legislației, a convențiilor și acordurilor internaționale în vigoare.

CAPITOLUL V

Autorități competente

Art. 12. — (1) Se înființează Comitetul de amenajare a spațiului maritim, organism interministerial, fără personalitate juridică, care funcționează în coordonarea prim-ministrului, care asigură și președinția.

(2) Comitetul de amenajare a spațiului maritim are ca atribuții elaborarea și monitorizarea implementării planului de amenajare a spațiului maritim.

(3) Organizarea, funcționarea și componența nominală a membrilor Comitetului de amenajare a spațiului maritim se stabilesc prin regulamentul aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(4) Secretariatul Comitetului de amenajare a spațiului maritim este asigurat de autoritatea publică centrală din domeniul dezvoltării teritoriale.

Art. 13. — (1) Componența Comitetului de amenajare a spațiului maritim este asigurată de câte un membru titular și un membru supleant, desemnați de următoarele instituții cu atribuții în domeniul de reglementare a prezentei ordonanțe, după cum urmează:

a) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;

b) Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri;

c) Ministerul Transporturilor;

d) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;

e) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

f) Ministerul Afacerilor Externe;

g) Ministerul Afacerilor Interne;

h) Ministerul Apărării Naționale;

i) Ministerul Culturii;

j) Ministerul Energiei;

k) Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională;

l) Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice;

m) Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

(2) Autoritățile, agențiile sau institutele naționale cu atribuții în domeniul de reglementare al prezentei ordonanțe, aflate în subordinea sau coordonarea instituțiilor prevăzute la alin. (1), desemnează câte un membru titular și un membru supleant în Comitetul de amenajare a spațiului maritim.

(3) Din componența Comitetului de amenajare a spațiului maritim fac parte și un membru titular și un membru supleant desemnat de autoritatea competentă înființată în baza Legii nr. 165/2016 privind siguranța operațiunilor petroliere offshore.

(4) La ședințele Comitetului de amenajare a spațiului maritim pot participa, în calitate de invitați, și reprezentanți ai altor instituții publice cu atribuții în domeniile de reglementare ale prezentei ordonanțe.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 14. — (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, instituțiile cu atribuții în domeniul de reglementare al prezentei ordonanțe prevăzute la art. 13 alin. (1)—(3) transmit Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nominalizările membrilor desemnați în Comitetul de amenajare a spațiului maritim.

(2) În termen de 130 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va prezenta Guvernului, spre adoptare, proiectul de hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, precum și a componenței nominale a Comitetului de amenajare a spațiului maritim.

(3) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va prezenta Guvernului, spre adoptare, proiectul de hotărâre privind aprobarea Metodologiei de elaborare a planului de amenajare a spațiului maritim.

Art. 15. — (1) Comitetul de amenajare a spațiului maritim este autoritatea competentă pentru punerea în aplicare a prezentei ordonanțe.

(2) Comitetul de amenajare a spațiului maritim transmite Comisiei Europene și altor state membre vizate, prin

Secretariatul Comitetului, copii ale planului de amenajare a spațiului maritim, ale documentelor de fundamentare și ale componentelor acestuia în termen de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii privind aprobarea planului de amenajare a spațiului maritim, precum și copii ale tuturor actualizărilor ulterioare, în termen de 3 luni de la data publicării acestora.

(3) Comitetul de amenajare a spațiului maritim transmite Comisiei Europene, prin Secretariatul Comitetului, următoarele informații cu privire la autoritățile competente:

a) denumirea oficială și adresa autorităților competente;

b) statutul juridic al autorităților competente — o descriere succintă a statutului juridic al autorităților competente;

c) responsabilități — o scurtă descriere a responsabilităților juridice și administrative ale autorităților competente și a rolului lor privind apele marine;

d) lista membrilor — componența Comitetului de amenajare a spațiului maritim și un rezumat al raporturilor instituționale stabilite între autoritățile competente pentru asigurarea coordonării în vederea elaborării, monitorizării și implementării planului de amenajare a spațiului maritim;

e) coordonare regională — o scurtă descriere a mecanismelor stabilite pentru a asigura coordonarea și cooperarea cu statele membre în cazul în care spațiul maritim intră sub incidența prezentei ordonanțe și aparțin aceleiași regiuni sau subregiuni marine.

(4) În cazul intrării în vigoare a unor modificări privind informațiile prevăzute la alin. (3), autoritățile competente notifică Secretariatul Comitetului de amenajare a spațiului maritim în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestora. În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a oricăror modificări privind informațiile prevăzute la alin. (3), pe baza notificărilor primite, Comitetul de amenajare a spațiului maritim, prin Secretariatul Comitetului, informează Comisia Europeană în acest sens.

(5) Fac excepție de la prevederile alin. (2)—(4) categoriile de informații prevăzute la art. 8 alin. (3).

★

Prezenta ordonanță transpune în totalitate Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 257 din 28 august 2014.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministru dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

Viceprim-ministru,

ministru economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministru transporturilor,

Petru Sorin Bușe

p. Ministru agriculturii și dezvoltării rurale,

Dumitru Daniel Botănoiu,

secretar de stat

Ministru afacerilor interne,

Petre Tobă

p. Ministru apărării naționale,

Ștefan-Alexandru Tinca,

secretar de stat

Ministru energiei,

Victor Vlad Grigorescu

Ministru mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Ministru culturii,

Corina Șuteu

Ministru educației naționale și cercetării științifice,

Mircea Dumitru

Ministru comunicațiilor și pentru societatea informațională,

Delia Popescu

Ministru afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

Ministru finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru prorogarea unor termene prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IX din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — (1) Termenele prevăzute la art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 15 iunie 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 345/2015, se prorogă până la data de 31 decembrie 2019.

(2) Termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015, aprobată cu modificări prin

Legea nr. 345/2015, până la care drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate conform Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru furnizarea pe cale radio terestră a serviciilor publice de radiodifuziune pot fi extinse, cu caracter temporar, se prorogă până la data de 31 august 2019, cu excepția situației prevăzute la art. 26 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, caz în care termenul se diminuează corespunzător.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul comunicațiilor
și pentru societatea informațională,
Delia Popescu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 24 august 2016.
Nr. 21.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 4 iunie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Persoanele juridice au obligația de a întocmi situația privind sumele restante mai vechi de 30 de zile de la emiterea facturii fiscale sau de la scadența, dacă scadența este clar specificată, către orice creditor, respectiv de la orice debitor,

persoană juridică, după caz, cu sediul în România, care va cuprinde:

a) elemente de identificare a calității de debitor:

1. denumirea, sediul social și codul fiscal;
2. denumirea, sediul social și codul fiscal ale creditorului;
3. numărul, data emiterii, scadența, dacă este clar specificată, valoarea și soldul facturii ce urmează să fie plătită creditorului;

b) elemente de identificare a calității de creditor:

1. denumirea, sediul social și codul fiscal;
2. denumirea, sediul social și codul fiscal ale debitorului;

3. numărul, data emiterii, scadența, dacă este clar specificată, valoarea și soldul facturii ce urmează să fie încasată de la debitor.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Situația întocmită conform art. 2 se va depune prin internet la adresa dedicată în acest scop, în vederea includerii în procedura de compensare a datoriilor neplătite la termenele scadente.

Situația prevăzută la alin. 1 se actualizează de către contribuabili, persoane juridice, în decurs de o zi lucrătoare de la momentul oricărei modificări survenite.”

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Personalul structurii de compensare a datoriilor din cadrul Sucursalei București a Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie — CPPI Bușteni, instituție publică subordonată Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, este obligat să asigure păstrarea, stocarea și utilizarea informațiilor, datelor și situațiilor comunicate de operatorii economici în condiții de confidențialitate și siguranță, în scopurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, pentru prevenirea producerii unor prejudicii sau a lezării intereselor, de orice natură, ale acestora.”

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) neținerea și neactualizarea de către contribuabilul, persoană juridică, a evidenței obligațiilor de plată și a evidenței creanțelor;

b) netransmiterea de către contribuabilul, persoană juridică, prin internet la adresa dedicată în acest scop a situației prevăzute la art. 2 în termenele prevăzute la art. 3;

c) nerespectarea de către orice utilizator a îndatoririlor referitoare la confidențialitatea informațiilor, datelor și situațiilor.

Contravențiile prevăzute la alin. 1 se sancționează după cum urmează:

1. cele de la lit. a), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;
2. cele de la lit. b), cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;
3. cele de la lit. c), cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. 1 lit. a) și b) și aplicarea sancțiunilor se efectuează de către persoanele împuternicite din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Constatarea contravenției prevăzute la alin. 1 lit. c) și aplicarea sancțiunilor se efectuează de către ofițeri ai Inspectoratului General al Poliției Române, din oficiu.”

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Contravențiilor prevăzute la art. 5 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Structura de compensare a datoriilor din cadrul Sucursalei București a Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie — CPPI Bușteni va transmite Comisiei Naționale de Prognoză, la cerere, situația centralizată cu privire la activitatea desfășurată de acesta în procesul de compensare a datoriei.”

Art. II. — Prevederile art. I pct. 4 și 5 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va adopta o hotărâre pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001.

Art. IV. — Dispozițiile care stabilesc și sancționează contravenții intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României.

Art. V. — Ordinele de compensare, astfel cum sunt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar și a pierderilor din economie, și a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările și completărilor ulterioare, sunt numerotate unic, evidența acestora fiind de competența Structurii de compensare a datoriilor din cadrul sucursalei București a Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind înființarea Institutului Național de Administrație

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.3 din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Înființarea Institutului Național de Administrație

Art. 1. — (1) Se înființează Institutul Național de Administrație, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin preluarea activității în domeniul formării profesionale în administrația publică și al perfecționării profesionale a funcționarilor publici de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici și centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală.

(2) Institutul Național de Administrație are sediul în municipiul București, Str. Occidentului nr. 14, sectorul 1.

Art. 2. — (1) Rolul Institutului Național de Administrație este acela de a pune în aplicare direcțiile strategice ale Guvernului privind eficientizarea administrației publice prin profesionalizarea personalului din administrația publică centrală și locală.

(2) Institutul Național de Administrație îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) organizează programe de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, funcționari publici, personal contractual, persoane alese sau numite în funcție de demnitate publică sau asimilate acestora, aleși locali, manageri publici, precum și pentru alte categorii de persoane stabilite prin lege;

b) organizează programe de perfecționare profesională pentru grupurile-țintă strategice, stabilite în condițiile legii;

c) organizează alte programe de perfecționare profesională pentru personalul din administrația publică;

d) realizează analize, rapoarte, proiecte și publicații în domeniul administrației publice;

e) organizează și participă la activități de cercetare-inovare în domeniul administrației publice, seminare și conferințe pe teme de interes major pentru administrația publică;

f) stabilește tematica specifică pentru programele de formare profesională pe care le organizează;

g) stabilește standardele de calitate pentru programele de formare profesională pe care le organizează, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

h) elaborează sau, după caz, actualizează standardele ocupaționale pentru ocupațiile din domeniul administrației publice;

i) întreprinde demersurile necesare autorizării, în condițiile legii, a programelor de formare profesională pe care le organizează.

(3) Institutul Național de Administrație dezvoltă relații de colaborare și parteneriate și se poate asocia cu instituții de învățământ superior, în condițiile legii, și cu alte instituții din domeniul administrației publice, din țară sau din străinătate, precum și cu furnizori de formare și asigură comunicarea și colaborarea instituțională cu celelalte instituții care organizează programe de formare continuă.

(4) Instituțiile de învățământ superior abilitate în acest sens se pot asocia cu Institutul Național de Administrație în vederea organizării de programe de master și doctorat în domeniul administrației publice, precum și programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Conducerea Institutului Național de Administrație este asigurată de un președinte cu rang de secretar de stat, care este ajutat de un vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat.

(2) Președintele și vicepreședintele sunt numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în condițiile legii.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Institutului Național de Administrație emite ordine cu caracter normativ și individual.

(4) Președintele Institutului Național de Administrație este ordonator terțiar de credite.

(5) Institutul Național de Administrație are un secretar general, înalt funcționar public, numit în condițiile legii.

Art. 4. — (1) Personalul Institutului Național de Administrație se compune din demnitari, funcționari publici și personal contractual.

(2) Salarizarea personalului Institutului Național de Administrație se face potrivit legislației în vigoare aplicabile personalului plătit din fonduri publice.

Art. 5. — (1) Pe lângă Institutul Național de Administrație funcționează un Consiliu de coordonare format din:

a) un reprezentant desemnat de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;

b) un reprezentant desemnat de Cancelaria Prim-Ministrului;

c) un reprezentant desemnat de Camera Deputaților și un reprezentant desemnat de Senat;

d) un reprezentant desemnat de Administrația Prezidențială;

e) președintele Institutului Național de Administrație;

f) câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale, respectiv un reprezentant al Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România, un reprezentant al Asociației Municipiilor din România,

un reprezentant al Asociației Orașelor din România și un reprezentant al Asociației Comunelor din România;

g) un reprezentant al mediului academic;

h) un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale/sindicatelor reprezentative pentru administrația publică.

(2) Membrii desemnați potrivit prevederilor alin. (1) lit. c), d), f), g) și h) sunt persoane cu experiență în formarea profesională și în managementul funcției publice care nu sunt funcționari publici, înalți funcționari publici și nu ocupă funcții de demnitate publică.

(3) Instituțiile și organizațiile prevăzute la alin. (1) desemnează câte un membru titular și un membru supleant în Consiliul de coordonare.

(4) Consiliul de coordonare se constituie prin decizie a prim-ministrului, pentru un mandat de 5 ani.

(5) Prin decizia prim-ministrului prevăzută la alin. (4) este desemnat președintele Consiliului din rândul membrilor desemnați potrivit prevederilor alin. (1), precum și vicepreședintele acestuia.

(6) Membrii Consiliului de coordonare primesc, în condițiile legii, o indemnizație de ședință reprezentând 10% din indemnizația președintelui Institutului Național de Administrație.

Art. 6. — Consiliul de coordonare îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) avizează propunerile de programe de formare profesională organizate de Institutul Național de Administrație, programe ce sunt avizate în condițiile legii, și tematica specifică a acestora;

b) avizează standardele de calitate pentru programele de formare profesională pe care le organizează Institutul Național de Administrație, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

c) elaborează proiectul de regulament de organizare și funcționare a Consiliului de coordonare pe care îl propune spre aprobare ministrului dezvoltării regionale și administrației publice;

d) avizează proiectul de buget al Institutului Național de Administrație, precum și execuția bugetară a acestuia;

e) aprobă tarifele de participare la programele de formare profesională organizate de Institutul Național de Administrație;

f) avizează acordurile de colaborare, de parteneriat sau asociere încheiate de Institutul Național de Administrație;

g) alte atribuții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — (1) Institutul Național de Administrație organizează următoarele forme de pregătire, cu durata stabilită în condițiile legii și respectând toate reglementările din domeniul calificărilor, al standardelor ocupaționale și al controlului calității în domeniul formării continue, astfel:

a) programe de formare profesională specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

b) programe de formare profesională în administrația publică centrală și locală pentru funcționarii publici, personalul contractual și personalul care își desfășoară activitatea în baza unor contracte de management;

c) programe de formare profesională în administrația publică pentru managerii publici, aleșii locali, persoane alese sau numite în funcții de demnitate publică sau asimilate acestora, precum și pentru alte categorii de persoane stabilite prin lege;

d) programe de perfecționare profesională pentru grupurile-țintă strategice;

e) seminare și conferințe pe teme de interes major pentru administrația publică centrală și locală, precum și alte categorii de formare, în condițiile legii.

(2) Formele de pregătire prevăzute la alin. (1) se organizează în mod direct de către Institutul Național de Administrație sau prin centrele teritoriale de formare continuă pentru administrația publică prevăzute la art. 10. Formele de pregătire care se vor desfășura prin centrele teritoriale se stabilesc anual prin ordin al președintelui Institutului Național de Administrație.

(3) În vederea realizării formelor de pregătire prevăzute la alin. (1), Institutul Național de Administrație se poate asocia cu instituții de învățământ superior din țară, acreditate, cu instituții similare din țară și din străinătate, precum și cu alți furnizori de formare.

(4) Programele de formare profesională, respectiv perfecționare profesională, prevăzute la alin. (1) lit. b)—d), pot fi organizate:

a) în cadru organizat, care să asigure întâlnirea nemijlocită, în spații special amenajate, pe întreaga durată a programului de formare profesională, a participanților cu formatorii;

b) la distanță, prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații specifice, prin activități de autoînvățare și autoevaluare;

c) în format mixt, modalitate care presupune atât întâlnirea nemijlocită, în spații special amenajate a participanților cu formatorii, cât și mijloace de pregătire specifice formării la distanță.

(5) Admiterea la programele de formare prevăzute la alin. (1) lit. a) organizate de către Institutul Național de Administrație se face prin concurs național organizat de Institutul Național de Administrație. Numărul comisiilor de concurs și al comisiilor de soluționare a contestațiilor, componența nominală a acestora, tematica pentru concurs, calendarul de desfășurare a concursului și modalitățile pentru plata tarifului de participare la program se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, la propunerea președintelui Institutului Național de Administrație.

(6) Participarea la formele de pregătire prevăzute la alin. (1) lit. b)—d) se face pe bază de selecție/programare organizată de Institutul Național de Administrație. Metodologia de selecție și tarifele se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, la propunerea președintelui Institutului Național de Administrație.

Art. 8. — (1) Atestarea absolvirii programelor de formare specializată, a programelor de formare profesională și a programelor de perfecționare organizate de Institutul Național de Administrație se face prin certificate semnate de președintele Institutului Național de Administrație.

(2) Modelele certificatelor de absolvire prevăzute la alin. (1) pentru formele de pregătire prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)—d), precum și modalitatea de gestionare a acestora se aprobă, la propunerea Institutului Național de Administrație, prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Certificatele de absolvire sunt însoțite de un supliment descriptiv privind competențele dobândite, iar pe certificat se înscrie nota de absolvire.

Art. 9. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Institutului Național de Administrație se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(2) Veniturile proprii ale Institutului Național de Administrației se constituie din:

- a) venituri provenite din tarife de participare la programe de formare;
- b) sponsorizări;
- c) donații ale unor persoane fizice și juridice din țară și din străinătate;
- d) fonduri externe nerambursabile;
- e) alte surse.

CAPITOLUL II

Centrele teritoriale de formare continuă pentru administrația publică

Art. 10. — (1) În cadrul Institutului Național de Administrație funcționează centre teritoriale de formare continuă pentru administrația publică prin reorganizarea centrelor regionale/centrelor teritoriale de formare continuă pentru administrația publică locală aflate în subordinea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Centrele teritoriale de formare continuă pentru administrația publică, denumite în continuare *centre teritoriale*, sunt structuri fără personalitate juridică.

Art. 11. — Conducătorii centrelor teritoriale sunt funcționari publici de conducere și sunt numiți de președintele Institutului Național de Administrație, în urma promovării unui concurs organizat în condițiile legii.

Art. 12. — Centrele teritoriale exercită următoarele atribuții:

- a) organizează programe de formare profesională stabilite prin ordin al președintelui Institutului Național de Administrație;
- b) organizează seminare și conferințe pe teme de interes major pentru administrația publică locală;
- c) realizează studii, proiecte și publicații în domeniul administrației publice locale;
- d) alte atribuții stabilite în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile participanților la programele de formare profesională organizate de către Institutul Național de Administrație

Art. 13. — (1) Funcționarii publici, persoanele numite sau alese în funcții de demnitate publică sau asimilate acestora din cadrul administrației publice centrale și locale, precum și personalul angajat cu contract individual de muncă sau în baza unui contract de management în cadrul autorităților și instituțiilor publice au dreptul de a-și perfecționa pregătirea în domeniul administrației publice, participând la programe de formare profesională.

(2) Cheltuielile ocazionate de participarea la programele de formare profesională se suportă din bugetul autorității sau instituției publice care îi trimite, de către alte persoane juridice

din care provin participanții, respectiv de persoanele fizice interesate.

Art. 14. — (1) Pe perioada în care participă la programele de formare profesională prevăzute de prezenta ordonanță, participanții la acestea beneficiază de drepturile salariale și de altă natură cuvenite, în condițiile legii.

(2) Pe perioada în care urmează programele de formare profesională prevăzute de prezenta ordonanță, participanților la acestea le revin obligațiile prevăzute de lege, de regulamentele privind organizarea și desfășurarea programelor de formare profesională și de regulamentele interne ale instituțiilor angajatoare.

(3) Durata programelor de formare profesională prevăzute de prezenta ordonanță se ia în considerare la calculul vechimii în muncă, în funcția publică sau, după caz, în specialitate, în condițiile legii.

(4) În cazul în care programele de formare profesională sunt organizate în altă localitate decât cea în care își are sediul autoritatea sau instituția publică, respectiv persoana juridică, participanții beneficiază de drepturile de delegare, în condițiile legii.

Art. 15. — Cheltuielile pentru programele de formare profesională pentru aleșii locali, organizate de Institutul Național de Administrație, respectiv de centrele teritoriale de formare continuă pentru administrația publică, se suportă din bugetele locale.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 16. — Autoritățile administrației publice locale din municipiile reședință de județ în care funcționează centrele teritoriale pot asigura spațiile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activităților acestora.

Art. 17. — (1) Modul de organizare și funcționare a Institutului Național de Administrație și a centrelor teritoriale, structura organizatorică, bunurile imobile din patrimoniu și numărul maxim de posturi se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1), personalul, patrimoniul, cuprinzând toate elementele de activ și pasiv, aferente activității de formare profesională, proiectele în domeniul formării profesionale, programele de formare profesională și drepturile și obligațiile care decurg din acestea sunt preluate de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici și de la centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, de către Institutul Național de Administrație, pe bază de protocol de predare-preluare.

(3) Patrimoniul prevăzut la alin. (2) se preia de către Institutul Național de Administrație pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit prevederilor art. 28 alin. (11) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Institutul Național de Administrație se subrogă în drepturile și obligațiile Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

și centrelor regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, pe domeniul de activitate preluat.

(5) Personalul aferent activității de formare profesională se preia de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1) și respectând statutul juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, fără afectarea drepturilor bănești ale salariaților.

(6) Până la data semnării protocolului de predare-preluare prevăzut la alin. (2), finanțarea cheltuielilor de personal și a altor cheltuieli urgente ale Institutului Național de Administrație se asigură din bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin bugetul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(7) În cazul în care protocolul de predare-preluare prevăzut la alin. (2) se încheie înainte de data de 31 decembrie 2016, acesta va cuprinde și prevederile bugetare și execuția bugetară pe anul 2016 care se vor efectua în condițiile legii. Se autorizează în acest caz Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice să introducă modificările în structura bugetului său pentru anul 2016 și în anexele la acesta, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe, și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice. La solicitarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerul Finanțelor Publice va emite precizări în legătură cu modificările în execuția bugetului de stat ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe.

(8) Programele de formare profesională organizate de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, respectiv centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, aflate în derulare sau programate să se desfășoare până la data de 31 decembrie 2016, se preiau de Institutul Național de Administrație la data încheierii protocolului de predare-preluare prevăzut la alin. (2) și se finalizează, respectiv se desfășoară în condițiile și termenii stabiliți până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin (1).

(9) Proiectele în domeniul formării profesionale încheiate, aflate în derulare sau în proces de evaluare în vederea finanțării, se preiau de Institutul Național de Administrație de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici, respectiv de la centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală și se gestionează în continuare de acesta, în condițiile aprobate și termenii stabiliți până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1).

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), programele/proiectele cu finanțare externă ale Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu componentă în domeniul formării profesionale, aflate în implementare și/sau aflate în evaluare la Programul operațional Asistență tehnică în vederea obținerii finanțării, se derulează în continuare de aceasta până la finalizarea lor, în condițiile aprobate și în termenii stabiliți până la încheierea exercițiului financiar 2014—2020, conform calității de beneficiar eligibil, astfel cum este definit de către finanțator și conform contractelor de finanțare.

Art. 18. — Începând cu data de 1 ianuarie 2017, la alin. (1) al pct. 42 din titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește sintagma „Agenția Națională a Funcționarilor Publici” cu sintagma „Institutul Național de Administrație” și se elimină sintagma „în baza art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1.066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici”.

Art. 19. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va supune spre aprobare Guvernului proiectele de hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.000/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Ioan-Dragoș Tudorache

Ministru muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministru educației naționale și cercetării științifice,

Mircea Dumitru

Ministru finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministru fondurilor europene,

Cristian Ghinea

București, 24 august 2016.

Nr. 23.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

privind înființarea unui centru terapeutic pentru femei în cadrul Penitenciarului Gherla, realizat prin Programul RO23 „Servicii corecționale, inclusiv sancțiuni nonprivative de libertate”, finanțat de Mecanismului financiar norvegian 2009—2014

În conformitate cu art. 177 din Regulamentul privind condițiile de organizare și desfășurare a activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială din penitenciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.199/C/2011,

având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, în Penitenciarul Gherla se înființează Centrul terapeutic pentru femei cu depresie, anxietate și tulburări de personalitate, denumit în continuare *centru terapeutic*.

(2) Centrul terapeutic este un spațiu special amenajat, cu structură rezidențială, destinat femeilor diagnosticate cu depresie, anxietate și tulburări de personalitate.

Art. 2. — (1) Organizarea și funcționarea centrului terapeutic respectă principiile de lucru specifice comunităților terapeutice cu organizare ierarhică.

(2) În centrul terapeutic pot fi cazate simultan maximum 60 de deținuți.

(3) Ocuparea locurilor libere se realizează prin transferul deținuților diagnosticate cu depresie, anxietate și tulburări de personalitate din alte unități penitenciare.

Art. 3. — Activitățile cu deținuții din centrul terapeutic se susțin de către personal care a beneficiat de formare de specialitate.

Art. 4. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate duc la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Marius Vulpe

București, 18 august 2016.
Nr. 581.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

